

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8PP/62/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012731
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125012731.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci odsúdeného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E. XXXX/XX, F. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.11.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku súd žiadosť odsúdeného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v Skalici, trvale bytom E. XXXX/XX, F. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:

- rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 21.05.2025, sp. zn. 1T/85/2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 04.11.2025, sp. zn. 3To/122/2025,
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresnému súdu Trnava bol doručený návrh odsúdeného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v Skalici, trvale bytom E. XXXX/XX, F. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd vo veci nariadil a vykonal verejné zasadnutie.

Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie považuje za predčasne podaný, nakoľko z vykonaného dokazovania je zrejmé, že právo na podanie žiadosti vznikne až 16.01.2026, a preto navrhol žiadosť nevyhovieť.

Obhajkyňa JUDr. Michaela Matušiková na verejnom zasadnutí uviedla, že má za to, že sú splnené formálne podmienky pre podmiennečné prepustenie. Uviedla, že odsúdený Čečot bol odsúdený za prečin, a napriek skutočnosti, že v súčasnosti došlo k právoplatnému odsúdeniu Okresným súdom Galanta v spojení s Krajským súdom v Trnave za zločin, ktorý je súhrnným trestom, tak odsúdený pred výkonom tohto trestu nebol nikdy vo výkone trestu odňatia slobody za iný trestný čin. Z uvedeného dôvodu sa má aplikovať § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a pre podmiennečné prepustenie stačí, ak odsúdený vykoná polovicu trestu, čo v tomto prípade znamená 8 mesiacov, ktoré už boli vykonané. Ďalej poukázala na správu z ústavu, ktorý odporúča podmiennečné prepustenie, odsúdený si riadne plnil všetky svoje povinnosti a preukázal polepšenie. Odsúdený má už prísľub do práce, ktorá mu zabezpečí dostatočný príjem, aby si mohol riadne plniť svoje povinnosti a záväzky, uhradil celý svoj dlh na výživnom, pre ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody, a riadne platí aj bežné výživné. Je predpoklad, že v prípade podmiennečného prepustenia bude viesť riadny život. V prípade, ak by súd nariaďoval kontrolu technickými prostriedkami, do spisu bol založený súhlas manželky, ktorá je vlastníčkou nehnuteľnosti, kde odsúdený býva, ako aj doklady o úhrade elektriny a internetu. V rámci konečného návrhu uviedla, že v zmysle § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sú splnené podmienky,

aj lehota na podmienené prepustenie odsúdeného. S poukazom na závažnosť skutku, pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu, a čas od jeho spáchania a jeho následný postoj k páchanej trestnej činnosti, tieto dávajú dostatočný predpoklad, že v prípade prepustenia bude viesť riadny život. Preto navrhla jeho podmienené prepustenie na slobodu.

Odsúdený JUDr. Marcel Čečot na verejnom zasadnutí uviedol, že vo výkone trestu si plne uvedomil rozsah protiprávneho konania a jeho škodlivosť. Pobyt vo výkone trestu mu bol dostatočným ponaučením a po prepustení na slobodu chce viesť riadny život, aby sa mohol venovať rodine, manželke a maloletému synovi. Jeho odlúčenie od syna negatívne vplýva na jeho správanie, býva často nekludný a nervózny. Má prísľub do zamestnania, spoločnosť sa zaoberá prepravami osôb na území SR. Poskytnutá mzda by mu umožnila plniť si výživné, nakoľko vo výkone trestu nemá príjem, finančne mu musí pomáhať rodina. V prípade podmieneného prepustenia sa vie hneď zamestnať, odbremeniť rodinu. Navrhol, aby súd vyhovel jeho žiadosti o podmienené prepustenie.

Na verejnom zasadnutí boli vykonané dôkazy, a to: hodnotenie odsúdeného a skrátený výpis klienta (č. l. 1-2), trestný rozkaz Okresného súdu Malacky z 30.10.2020, sp. zn. 1T/89/2020 (č. l. 19-20), rozsudok Okresného súdu Galanta z 21.05.2025, sp. zn. 1T/85/2022 (č. l. 22-142), zápisnica o verejnom zasadnutí Krajského súdu v Trnave z 04.11.2025, sp. zn. 3To/122/2025 (č. l. 14-15), čestné vyhlásenie od G. C. (č. l. 151), prísľub do zamestnania (č. l. 152), uznesenie Okresnej prokuratúry Malacky z 20.06.2025, č. 1Pv 18/25/1106-12 (č. l. 153-154), výpis z LV č. XXXX (č. l. 155-165), výpisy z banky (č. l. 166-171), výpis z registra poverení na vykonanie exekúcie (č. l. 172-175), kópie poštových poukazov (č. l. 176-178), nariadenie výkonu trestu Krajským súdom v Trnave z 17.11.2025, sp. zn. 3To/122/2025, aktualizovaný skrátený výpis klienta z 18.11.2025, lustrácia v registri obyvateľov (RO), lustrácia ZVJS, odpis registra trestov (RT).

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 415 ods. 2 Trestného poriadku, o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osoby odsúdenéj za zločin po výkone jeho polovice súd rozhoduje len na návrh riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienenom prepustení prihladne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienené prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie sa a skutočnosť, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienené prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmienené prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienenom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmienenom prepustení viedol riadny život. Súd tiež uvádza, že z povahy inštitútu podmieneného prepustenia vyplýva, že jeho uplatnenie nemá byť automatické a nemá sa stať pravidlom, ale má sa uplatniť iba výnimočne, kedy jeho uplatnenie budú odôvodňovať okolnosti konkrétneho prípadu.

Uplatnenie fikcie neodsúdenia, čo znamená, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Nie je konfliktom so zákazom dvojitého postihu (res iudicata) podľa čl. 50 ods. 5 ústavy, čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 2 ods. 8, § 11 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, ak súd pri posudzovaní splnenia materiálnej podmienky podmieneného prepustenia spočívajúcej v možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, zohľadní recidívu (najmä úmyselnej a druhovo rovnorodej) trestnej činnosti, skorší výkon trestu (trestov) odňatia slobody, spáchanie ďalšieho trestného činu v skúšobnej dobe určenej pri skoršom, pôvodne podmienenom odsúdení alebo pri podmienenom prepustení týkajúcom sa trestu (jeho zvyšku), ktorý odsúdený vykonáva, alebo spáchanie trestného činu, za ktorý je odsúdený aktuálne vo výkone trestu v skúšobnej dobe určenej pri skoršom podmienenom odsúdení alebo podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Ide totiž o skutočnosti, ktoré očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti nevyhnutne kauzálne (aj keď nie výlučne) podmieňujú a netýkajú sa len samotného trestného činu konštatovaného predmetným odsúdením, ale dominantne externých okolností páchania trestnej činnosti pred dotknutým odsúdením alebo po ňom, a to v relevantnom zákonom kontexte, pričom súd musí hodnotiť splnenie takej podmienky obligatórne (samozrejme, s adekvátnym odrazom v odôvodnení svojho rozhodnutia, teda nielen mechanickým odkazom na kriminálnu minulosť odsúdeného – k tomu pozri I. ÚS 36/2022). Neprípustná (podľa okolností prípadu až v rovine ústavnej neudržateľnosti) by bola len výlučná absolutizácia samotného odsúdenia (bez prítomnosti súvislostí uvedených v predchádzajúcej vete), ktorého by sa taká úvaha týkala s vyústením do negatívneho záveru pre možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného (nemožno podmienené prepustiť len preto, lebo odsúdený spáchal to, za čo bol uznaný za vinného konkrétnym rozsudkom). (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.10.2023, sp. zn. IV. ÚS 511/2023)

Rozhodnutie o podmienenom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

Prvá zákonná (formálna) podmienka splnená nie je, a to z nasledovných dôvodov.

V čase podania žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie odsúdený vykonával trest odňatia slobody vo výmere 1 rok za prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 30.10.2020, sp. zn. 1T/89/2020, v spojení s uznesením Okresného súdu Malacky zo dňa 09.10.2024, sp. zn. 1T/89/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.01.2025, sp. zn. 1Tos/96/2024.

V období medzi podaním žiadosti o podmiennečné prepustenie a rozhodovaním vo veci samej došlo dňa 04.11.2025 k vyhláseniu uznesenia, ktorým Krajský súd v Trnave zamietol odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 21.05.2025, sp. zn. 1T/85/2022, čím sa toto trestné konanie právoplatne skončilo. Týmto rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 21.05.2025, sp. zn. 1T/85/2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 04.11.2025, sp. zn. 3To/122/2025, bol B. C. uznaný za vinného za zločin podvod podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. h) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený úhrnný i súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia; v rámci súhrnného trestu bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/89/2020 zo dňa 30.10.2020, právoplatný dňa 29.12.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V čase podania žiadosti, keď odsúdený vykonával trest odňatia slobody vo výmere 1 rok za prečin zanedbanie povinnej výživy, sa pre posúdenie formálnej podmienky uplatňoval § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v zmysle ktorého bolo pre splnenie formálnej podmienky potrebné vykonať polovicu uloženého nepodmiennečného trestu, a v tom čase bola formálna podmienka splnená ku dňu 27.08.2025, čo vyplýva aj zo skráteného výpisu klienta zo dňa 13.10.2025. Ku dňu 04.11.2025 však bol výrok o tomto treste zrušený v rámci už spomenutého súhrnného trestu, a odsúdený začal vykonávať trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov za zločin podvod; výkon tohto trestu bol odsúdenému nariadený dňa 17.11.2025. V čase rozhodovania o žiadosti odsúdeného dňa 18.11.2025, kedy odsúdený už vykonával trest odňatia slobody zločin podvod, bolo preto potrebné formálnu podmienku posúdiť podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, v zmysle ktorého bolo pre splnenie formálnej podmienky potrebné vykonať dve tretiny uloženého nepodmiennečného trestu, pričom tento moment nastáva ku dňu 16.01.2026, čo vyplýva aj z aktualizovaného skráteného výpisu klienta zo dňa 18.11.2025.

Pretože v čase rozhodovania o žiadosti odsúdeného dňa 18.11.2025, odsúdený ešte nevykonal dve tretiny uloženého nepodmiennečného trestu za zločin podvod v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/85/2022, keďže k výkonu dvoch tretín uvedeného trestu dôjde až 16.01.2026, tak nebola splnená prvá zákonná (formálna) podmienka pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, a preto súd návrh odsúdeného zamietol.

Pokiaľ obhajkyňa poukazovala na použitie § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, podľa ktorého ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, túto možno podmiennečne prepustiť po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, tak odsúdený síce v tomto zmysle vykonal už polovicu uloženého trestu odňatia slobody (8 mesiacov počnúc 27.02.2025) a vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát, avšak návrh na podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona môže podľa § 415 ods. 2 Trestného poriadku podať iba a len riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva. Odsúdený samostatne nie je oprávnenou osobou na podanie návrhu na podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Žiadosť, ktorá je predmetom prejednávanej trestnej veci, je žiadosťou odsúdeného, nie návrhom riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, preto je v prejednávanej trestnej veci potrebné uplatniť § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, a nie § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Z týchto dôvodov súd posúdil argumentáciu obhajkyne, ktorá poukazovala na použitie § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ako nesprávnu.

Pretože nebola splnená už prvá zákonná (formálna) podmienka pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, súd sa nezaoberal posudzovaním ďalších zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie - druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka je, že odsúdený vo výkone trestu plnením

svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka je, že sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a vyššie uvedené skutočnosti a úvahy súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, teda tak, že návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.